

ROZHOVOR S ONDŘEJEM HOUSKOU

Naše gymnázium plodí úspěšné osobnosti!

ČTĚTE NA STRANĚ 4

RENATA ŠPAČKOVÁ

Znamé i neznámé o naší nové paní profesorce.

ČTĚTE NA STRANĚ 10

Na úvod

Milí čtenáři,

držíte v ruce první číslo Palachovin letošního školního roku. Palachovinám je už rok a prošly několika změnami! Předně jsme zapracovali na novém logu, jehož autorem je kreativní Matěj Šlajs ze 3. A. Rozrostli jsme se o nové redaktory z řad studentů 3. ročníků a septimy, kteří na časopisu pracují v hodinách mediální výchovy.

Tématem tohoto vydání je *oslava 20. výročí otevření nové budovy našeho gymnázia aneb ze života školy*. Cestovali jsme, studovali v zahraničí, bádali jsme, účastnili jsme se přednášek, navštěvovali divadla, zpovídali zajímavé osobnosti.

Příjemné čtení!

20 let v novém!

foto: GJP Mělník

Letošní školní rok je ve znamení oslav. Před 20 lety jsme v pondělí 2. září zahájili výuku v současné budově gymnázia.

Gymnázium existuje na Mělníku od roku 1910. Zpočátku sídlilo v prvním patře Tyršova domu, ale zároveň se pro něj upravovaly prostory vedlejších spořitelních budov. Stěhování proběhlo hned v listopadu 1910 a až do roku

1996 zůstala škola na stejné adrese, ačkoli již v roce 1936 počítávala nedostatek místa!

Stavba nové budovy trvala přibližně deset let a zažila dva politické režimy. Po převratu v roce 1989 ještě došlo k úpravám rozestavěného objektu. Právě křídlo budovy bylo zvednuto o jedno patro a původně plánovanou chodbu, identickou s tou u bufetu, nahradila sborovna. I přes těch dvacet let, které mohou být pro některé současné studenty dobou naprosto nepředstavitelnou, lze budovu stále označit za moderní a adekvátně vybavenou. Navíc stále přibývají nové technické pomůcky a škola pořád jde s dobou.

Nová budova měla oproti té předchozí spoustu výhod: bufet, ten ve staré škole vůbec nebyl; jídelnu, která taky chyběla, (výběr ze dvou jídel byl pro

tehdejší studenty nepředstavitelný). Najednou byla k dispozici velká knihovna se studovnou, kam se studenti uchylují dodnes, když mají volno a chtějí si něco přečíst nebo si připravit referát a úkol či si jen tak poklábovat. I z tělocvičny, kterou jsme měli po 87 letech sami pro sebe, jsme byli nadšeni.

Leccos ze jmenovaných výhod platí dodnes. Jenom nám za školou roste ještě novější a vybavenější sportovní hala. Taký po dvaceti letech nepronesl zahajovací projev ředitel Mgr. Miroslav Klouček, ale ředitelka PhDr. Ilona Němcová, jejímž zástupcem se stal Mgr. Michal Vejvoda. Zase nás čekají nové, netušené obzory.

redakce

Jak to vypadá s naší novou sportovní halou?

Když jsme se 1. září vraceli po dvouměsíčních prázdninách zpátky do školních lavic, těšili jsme se, že naše nová sportovní hala bude již zcela hotová. I vedení našeho gymnázia ji zakomponovalo do našich rozvrhů. Avšak, jak se později ukázalo, bylo to pouze z toho důvodu, aby byli včas připraveni, až se provoz nové haly skutečně spustí. Nikdo z nás v té chvíli totiž netušil, jak dlouho si ještě všichni budeme muset počkat. Dokud bylo venku celkem teplo, nezpůsobovalo nám to až takové problémy, ale v chladném podzimním počasí jsme nuceni přežívat v trochu provizorních a bojových podmínkách.

A jak to vlastně všechno začalo? Historie stavby naší nové haly sahá až do února 2014, kdy byla schválena Středočeským krajem. Nejprve byl vybrán architekt, který měl půl roku na zpracování návrhu o podobě nové haly. Plánovalo se, že výstavba bude zahájena do roka. Stavět se ovšem začalo až skoro o rok a půl později, a to 23. září 2015, kdy proběhlo slavnostní zahájení stavby haly za účasti PaedDr. Milana Němce, náměstka

foto: Barbora Chaloupková

hejtmana Středočeského kraje, vedení školy, zástupců školské rady, zastupitelů města a představitelů mělnických sportovních oddílů. V únoru 2016 však byla v místech základů nové haly objevena skládka, jejíž sanace jednak celou stavbu prodražila, ale navíc posunula i termín dostavby. Ten však všichni i přes vzniklé obtíže nadále plánovali právě na srpen 2016. Nyní se předpokládá, že stavba bude dokončena dne 30. listopadu 2016, pak bude následovat kolaudace a kolaudační řízení, a tak bychom halu měli pravděpodobně začít využívat od ledna 2017. „V současné době je

hotové opláštění budovy, jsou vyplněné okenní otvory, podlaha je vylitá a je postavena ocelová tribuna. Dále se dokončuje spojovací krček mezi halou a naším gymnáziem a v naší budově probíhají poslední úpravy ve sprchách a šatnách. Zároveň se pracuje na parkovišti, jehož výstavba se trochu zkomplikovala, jelikož tak velká plocha, kterou bude zaujímat, potřebuje odvodňovat, a tak je nutné zde vystavět nádrže na dešťovou vodu,“ uvedla paní ředitelka Ilona Němcová.

Všichni jsme si také jistě všimli, že nová hala je postavena na části našeho venkovního hřiště, které bylo v důsledku její stavby poškozeno a zmenšeno. „Nyní však probíhá jeho rekonstrukce a oprava a od jara, kdy se opět oteplí a my budeme moci chodit cvičit ven, by nám mělo být plně k dispozici,“ dodala paní ředitelka.

Nová hala nebude k dispozici jen našemu gymnáziu. V dopoledních a odpoledních hodinách zde budou sice probíhat hodiny tělesné výchovy, ve večerních hodinách

foto: Barbora Chaloupková

tady však budou trénovat některé mělnické sportovní oddíly, např. Házená Mělník a Futsal Mělník. O víkendech se zde pak budou pořádat zápasy těchto oddílů, jelikož hala by měla splňovat parametry pro nejvyšší soutěže sálových sportů.

Na závěr nezbývá než doufat, že vše nakonec dobře dopadne a v nové hale se nám všem bude skvěle sportovat!

B. Chaloupková

Prima je prima!

foto: Anna Viktorinová, třída septima

Hned na začátku školního roku v pondělí 5. září jsme vyjeli společně s primány a paní profesorkou Dvořákovou, Niemcovou a Davidkovou na adaptační kurz jako pomocnice. Naším cílem bylo Polevsko - obec v jižní části Lužických hor. Byli jsme ubytováni v penzionu Na Křižovatce, který na nás působil velmi příjemně.

Po příjezdu proběhly aktivní a velice nápadité hry, aby se primáni seznámili, a hned po večeři jsme vyrazili na krátkou procházku po Polevsku. Večer nás čekaly takzvané „půlhodinky“, kdy si kdokoliv mohl připravit zábavu pro ostatní. Někde se hrály šachy, jinde kouzlil kouzelník a my jsme povídaly zvědavým primánům o naší škole. Již první den jsme si všimly, že mezi sebou nemají žádné problémy. Dokonce to na nás působilo, jako by se všichni znali již delší dobu.

Druhý den nás dopoledne opět čekaly seznamovací hry a

Rumunsko - země plná překvapení

foto: M. Šaman, 2. A

V červnu se deset statečných studentů, v čele se dvěma pány profesory - Šťastným a Schweigstilllem, vydalo vlakem přes Budapešť do rumunského Sibiu. Po menších komplikacích s místní dopravou jsme se vydali vzhůru za dobrodružstvím do strmých lesnatých kopců. Nejednomu z nás se hnalo hlavou: „Kam jsme se to zase vydali? Taková dřina!“. Přestávka na oddech opravdu nebylo mnoho. Museli jsme

postupně se přidaly i aktivity k utužení kolektivu. Po obědě jsme vyrazili na Panskou skálu. Bylo krásné počasí a všichni jsme si výlet moc užili. Cestou zpět jsme chtěli zdolat naučnou stezku „Za polevskými obry“, na to nám však nezbylo moc času a stihli jsme jen jedno zastavení.

Po večeři primáni napsali dopisy svému já za 8 let, které posleze zalepili, odevzdali své třídní profesorce. Budou si je moci otevřít a přečíst až v oktávě!

Poslední den se opět hrály kolektivní hry a vyhodnotila se hra na tajného přítele. A kdo je tajný přítel? Každý student si první den vylosoval jednoho ze svých spolužáků a úkolem bylo potěšit ho milými maličkostmi a to se také dělo. Rozdávaly se bonbóny, pouštělo ve frontě na jídlo, ale hlavně vznikla díky této hře nová kamarádství.

Poté následovala volná zábava až do našeho odjezdu. Přijeli se adaptovat další „nováčci“ na naší škole - první ročníky vyššího gymnázia.

Prima byla moc prima a děkujeme paní profesorce Dvořákové za to, že nás oslovila a mohly jsme získat nové zkušenosti s asistenční činností.

A. Viktorinová a K. Zahrádková

překonat převýšení téměř 1500 metrů a zvyknout si přitom na těžké, až 20kilové krosny.

S postupem času začaly ubývat lesní porosty a my jsme se ocitli na zelených pláních. Odtud se nabízel krásný pohled do údolí. Bylo možné také zahlédnout divoké koně. Společnými silami jsme postavili všechny čtyři stany a zbývalo se rozhodnout, kdo bude mít v krosné o instantní dobrotu méně. Při večeři si nešlo nevšimnout náhlé změny počasí. Začal se zvedat velmi silný vítr a bílé mraky se nám honily těsně nad hlavami. Vítr si s našimi stany pohrál jako s loutkami. Dívám se zlomily tyče držící stan. Všichni jsme se báli o naše skromné příbýtky. To nejhorší ale přišlo s nocí. Vítr ještě nabral na síle. „Rychle chyt ty plachtu!“ zakřičíme najednou, chytíme ji a naházíme všechny věci z předsíně dovnitř, ale příroda je silnější. Usínáme v obavách.

Škola je v pohodě

foto: Dagmar Dvořáková

Do Polevka jsme letos vyrazili na adaptační kurz i my, studenti prvních ročníků, s cílem se co nejvíce seznámit a vzájemně se poznat. Cesta nám utekla rychle, snad i díky zpěvákům z 1. A, a tak jsme se okamžitě mohli po hlavě vrhnout na stmelení. Protože nám po celou dobu pobytu počasí přálo, nebyli jsme ochuzeni o žádné aktivity. Večer jsme za zvuku akustických kytar rozezpívali celý penzion i s personálem, který se milerád přidával.

Hlavní náplní byl pohyb. Hry na molekuly nebo trosečníky a pirani vyplnily celý kurz. nebyli jsme ochuzeni o poznávací výlet na Panskou skálu. Jedna z tradic, která se nám nevyhnula, bylo psaní dopisů určených pro naše čtení až před Svatým týdnem, tedy za 4 roky. Odhalení tichého přítele bylo pro některé překvapením. Netřeba říkat, že po příchodu do školy jsme se s chutí vrhli na učení.

Probozí nás až palčivý sluneční svit procházející přes polorozpadlý stan. Drží jen na jedné tyči a jeho plachta skoro kopíruje krosny a těla uvnitř. Na přemýšlení ale teď není čas, musíme se nasnídat a dostat k jezeru Avrig. Ztracenou energii z náročného noci nám pomůže dobít horský potůček, kde si opláchneme obličej a doplníme vodu. Po pěti hodinách chůze se přehoupneme přes skalnatý vrcholek a nabízí se nám krásný pohled na jezero Avrig. Konečně začínáme objevovat krásy, kvůli kterým jsme se na tuto cestu vydali.

Dalším cílem je jezero Caltun. Stoupáme od jezera Avrig na vrchol hřbetu. Silný vítr do nás naráží a je skoro nemožné jít chvíli rovně. V boji s větrem scházíme k chatě Negoiu.

Následně chceme zdolat druhou nejvyšší horu Fagaraše, Negoiu.

Zeptali jsme se prvků, jak se jim líbí v nové škole.

Následující reakce uvádíme bez cenzury...

Nejvíce se mi líbí velký počet aktivit. Také je zde vše dynamické a svižné. Ale je zde větší nárok na učení, snad se to časem srovná. Většina profesorů a profesorek mi padla, jak se říká, do noty. Čekala jsem to mnohem horší. Francouzština je dost těžká, ale krásná. Co se týká těch nejdůležitějších předmětů jsem velice spokojená s vyučujícími. Na hodinách matematiky mi sice někdy, až musím říct, praská hlava, což mi spolužáci určitě moc dobře vědí. Naštěstí se nám všem dostává trpělivosti paní profesorky.

Učiva je pro nás, nováčky, ohromné množství. Překvapilo mě, že na ZŠ se největší důraz v českém jazyce kladl na mluvnici a teď jsme konečně začali literaturou a z toho mám radost. Obědy jsou o 99% lepší než na základní škole! Škola se mi líbí, je akčnější (více se zapojujeme do různých akcí, studentská rada funguje a má velký podíl na dění ve škole). Na ZŠ se tohle moc nedělo. Co mi ovšem vadí, je zima v budově školy.

Škola je opravdu tak náročná, jak slibuje, ale i tak jsem mile překvapena. Kantoři a jejich přístup je úplně jiný než na ZŠ a ve všech předmětech je opravdu cíl něco nás naučit, což jsem na ZŠ nepocítovala.

Výstup je „na lehkou“ - bez těžkých krosen. Překonáváme převýšení téměř tisíc metrů. Prodíráme se úzkými a prudkými soutěskami, sněhovými poli a každá chyba může být osudná. Některé úseky jsou vybaveny řetězy a lany. S pokorou a obezřetností pokračujeme vzhůru. Konečně vidíme značku s nápisem Negoiu 2535 m. Vítr lomcuje s rumunskou vlajkou a my si navzájem gratulujeme k dosažení vrcholu. Otevírá se nám široký výhled na zasněžené vrcholky pohoří. „Něco pro vás mám,“ ozval se pan profesor Schweigstill, který vzápětí vytáhl tabulku čokolády. Každý si s potěšením kus vzal. Ještě nezapomenout na selfie z vrcholku! Pocit, že jsme byli nahoře, nás hřeje doteď.

F. Vlasák, D. Šťastný, B. Nová

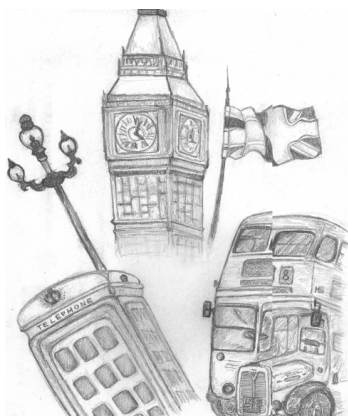
1. B

Londýne, ó Londýne

Zahájení školního roku proběhlo pro některé z nás netradičně, vydali jsme se totiž do Londýna.

První den jsme přešli přes Millenium Bridge a na chvíli se vrátili do doby Shakespearovy v divadle Globe. Následně jsme se vydali ke křižníku Belfast, jenž parkuje u Tower Bridge. Na lodi jsme kromě turistů našli voskové figuríny vojáků s podezřelými lidskými výrazy. Po vyčerpávající prohlídce londýnského Toweru jsme se vydali ke katedrále sv. Pavla, která nás ohromila svou bohatou barokní výzdobou. Po zdolání nelidského počtu schodů jsme z vrcholku katedrály měli možnost vidět téměř celý Londýn. K večeru jsme se poprvé setkali s našimi hostiteli a po 2 náročných dnech nám byl umožněn poctivý spánek.

Druhý den nás autobus odvezl do místa zvaného Birling Gap, kde se tyčí slavné bílé útesy anglického pobřeží. Vzduch zde byl cítit mořem a vítr nám šlehal do tváří. Poté jsme se přesunuli do města Brighton, kde jsme

ilustrace: M. Vaňurová, 3. A

měli možnost navštívit největší podmořskou říši na světě. Na chvíli jsme se ponořili do světa nejružnějších mořských živočichů a dozvěděli jsme se spoustu informací o jejich ochraně. Poté následovalo obchodní centrum nebo dětské kasino. Nakonec naše výprava zamířila ke královskému paláci Hampton, kde jsme si prohlédli rozlehlou zahradu s malým bludištěm.

Třetí den jsme započali návštěvou městečka Eton, které je vzdálené zhruba 30 kilometrů

od Londýna. V Etonu jsme si prohlédli malebné ulice a zdejší školu. Naší další zastávkou se stal hrad Windsor. Zde jsme mohli spatřit například královský domek pro panenky nebo slavnou výměnu stráží. Poté jsme se přemístili do Shakespearova rodiště Stratfordu. Naší poslední zastávkou byl Oxford. Město, známé hlavně kvůli prestižní univerzitě. Krása a atmosféra Londýna na nás dýchala ze všech památek. Po procházce odpoledním Oxfordem jsme dojeli zpět na místo setkání s našimi rodinami.

Poslední den, kdy zavládlo pravé londýnské počasí, jsme se v kapkách deště přemístili do části Westminster. Přijeli jsme blízko k Westminsterskému opatství, v němž jsme strávili zbytek dopoledne. Uvnitř jsme mohli vidět náhrobní kameny mnoha slavných vědců, politiků a jiných osobností. Odpoledne jsme se vydali do muzea voskových figurín, ti, kteří si muzeum nechali ujít, měli šanci vidět dům detektiva Holmese. Naší poslední zastávkou se stalo

vyhlídkové kolo London Eye, které nám umožnilo pohled na nejslavnější hodinovou věž a Westminsterské opatství pod pokřývkou deště a mrholení a z naprosto jedinečného úhlu.

Jestli uvažujete o návštěvě Londýna, určitě můžeme doporučit. Londýn je obrovské a zajímavé město, kde se pořád něco děje, o památky není nouze.

autor článku:
LUCIE MICHALOVÁ
třída 3. A

autor článku:
LENKA SUŠÍROVÁ
třída septima

autor článku:
MICHAL ARDAN
třída septima

autor článku:
TOMÁŠ ČERVENKA
třída septima

Tonda Valda: reprezentant ČR v inline hokeji

foto: www.instagram.com

Antonín Valda ze sexty je výborný obránce HC Junior Mělník a zároveň reprezentant České republiky v inline hokeji!

Jak dlouho se věnuješ hokeji a jak dlouho inline hokeji? A jak ses k němu dostal?

Lednímu hokeji se věnuji už od svých tří let, kdy mě k němu přivedl můj táta. Inline hokej hraji letos druhou sezónu. K inline hokeji mě dostal můj kamarád.

Jaký je rozdíl mezi hokejem a inline hokejem?

Inline hokej se hraje na kolečkách a lední hokej na ledě. Inline hokej není na rozdíl od ledního hokeje kontaktní sport, takže není potřeba tolika chráničů jako právě v ledním hokeji.

Dáváš přednost lednímu hokeji, nebo inline hokeji?

Dávám přednost lednímu hokeji, protože ho hraju od malička.

Za jaký tým hraješ? Máte v soutěži vyloženého rivala?

Lední hokej hraju za HC Junior Mělník a inline hokej hraju za Slávii. Žádného vyloženého rivala v soutěži nemáme.

Jak dlouho jsi v reprezentaci v inline hokeji, jaké jsou vaše úspěchy a jaký je váš nejnovější úspěch?

Letos jsem byl v reprezentaci poprvé. Můj zatím jediný a nejnovější úspěch je letošní 3. místo z Mistrovství Evropy do 18 let, které se hrálo v Itálii.

Jak často trénuješ a jak to všechno stíháš se školou?

Na ledě trénuju každý den a s inline hokejem máme sezónu

jenom na jaře, takže tak časté tréninky nemáme. Se školou to zvládám dobře.

Trénuješ i mimo led? Kolikrát v týdnu a co děláš na suchu?

Snažím se trénovat co nejčastěji. Když to vyjde, tak trénuju i 4x týdně mimo led a většinou v posilovně.

Podporuje tě rodina a přátelé v tom, co děláš?

Rodina mě podporuje maximálně a přátelé mě rozhodně neomezuji, naopak mi fandí.

Máš nějak speciálně upravený stravovací plán a plán odpočinku?

Nemám, ale snažím se spát co nejdéle. Jím normálně a vyhýbám se fast foodu a podobným nezdravým věcem.

Jak se připravuješ na zápas? Máš nějaké rituály?

Rituály nemám. Na zápas se připravuji tak, že jdu brzy spát (tedy většinou). Samozřejmě, že před zápasem je pořádná týmová rozcvička, a pak máme spíše týmové rituály jako například pokřik před zápasem.

Máš kromě těchto dvou sportů ještě nějaký koníček?

Určitě. V zimě jezdím na lyžích

i na snowboardu, chodím na běžky. V létě se věnuji windsurfingu. Celkově neodmítám jakýkoliv sport ve volném čase.

Čeho bys chtěl v budoucnosti ještě dosáhnout?

Tím si ještě nejsem jistý. Určitě bych se chtěl věnovat sportu, nejlépe hokeji i inline hokeji. Jestli budu trenér, rozhodčí nebo hráč, tak tomu zatím nechávám volný průběh.

Chtěl bys nějak skloubit budoucí studium (na VŠ) se sportem?

Samozřejmě. Chci jít studovat na FTVS, ale obor si ještě musím rozmyslet podle budoucího průběhu.

Už jsi měl nějaké vážné zranění?

To se mi naštěstí vyhýbá a doufám, že bude i nadále.

Děkuji za rozhovor a přeji ti hodně štěstí a úspěchů do nadcházející sezóny!

autor článku:
BARBORA ŠEBÍKOVÁ
třída VII.

Ondřej Houska: Studium na GJP mě připravilo výborně

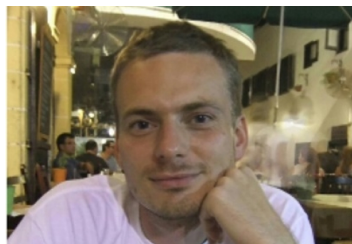

foto: Facebook Ondřeje Housky

Letos budeme v každém čísle představovat naše absolventy, kteří si našli své místo v životě a o kterých je mnoho slyšet u nás i ve světě. V tomto čísle se seznámte s redaktorem Hospodářských novin **PhDr. Ondřejem Houskou PhD.** Studenti mediální výchovy pro něj připravili zajímavé otázky, na které jim Ondřej velice rád odpověděl.

Co obnáší práce novináře a jak je tato práce náročná?

Každý novinář by měl co nejpodrobněji sledovat oblast, o kterou se zajímá. Zároveň by neměl podlehnout jen jednomu úhlu pohledu, který je mu třeba osobně bližší. Musí se zajímat o protichůdné názory a postoje. Pak musí umět dané téma zprostředkovat lidem tak, aby bylo co nejjednodušší pochopitelné: takže je potřeba hodně zjednodušovat, ale ne příliš, aby se autor nedopustil nepřesnosti nebo chyby. Najít rovnováhu mezi těmito dvěma póly je jedna z těch těžších věcí, které se s touto prací pojí.

Co nejdůležitějšího z našeho

gymnázia jste si odnesl do dalších studií?

S odstupem musím říct, že mě studium na GJP připravilo výborně. Měl jsem štěstí v tom, že na předměty, které mě zajímaly (dějepis, zeměpis, literatura), jsem měl profesorky či profesory, kteří je suverénně ovládali, dokázali je podat poutavě, dodat „něco navíc“ nad rámec učebnic. A co považuji za vůbec nejdůležitější, podněcovali studenty k další četbě. Protože bez toho, aby měl člověk sám o něco zájem, něčemu se věnoval trochu do větší hloubky, ať je to historie nebo třeba matematika nebo IT, tak se v životě jen těžko nějak výrazněji prosadí.

Jaká je Vaše nejhezčí vzpomínka na GJP?

Společné sledování hokejového finále Česko-Rusko na Olympijských hrách v Naganu v roce 1998 v jedné velké učebně:-)

Ovlivnil Vás nějaký profesor či profesorka, na které nejraději vzpomínáte?

Prof. Schweigstill, Němcová, Lukášová, Rottová, Špačková, Lindnerová

Jak jste se dostal ke zpravodajství, když jste vystudoval historii a obecné dějiny?

Vystudoval jsem obor historie-politologie na FF UK Praha. Následně jsem tamtéž získal titul Ph.D. v oboru historie/obecné dějiny. K médiím jsem se dostal tak, že jsem, jako magisterský

student napsal článek do jednoho odborného historického časopisu, který zaujal Český rozhlas. Pozvali mě do studia, abych o tématu mluvil (šlo o Malou dohodu a její roli v meziválečných mezinárodních vztazích). Asi se mnou byli spokojeni, protože mě pak opakovaně zvali i k jiným tématům a po čase mi nabídli, abych onen pořad o historii, kde jsem byl hostem, začal moderovat. Zajímá mě se nejen o dějiny po roce 1918, ale i o současné dění, takže jsem v Českém rozhlase postupně začal připravovat i pořady zaměřené na současnost.

Jaké období Vás zaujalo natolik, že jste ho začal studovat? Co Vás přimělo studovat česko-italské dějiny?

Od doby mých gymnaziálních studií mě mimořádně zajímala doba let 1914-1945. Proto jsem se na ni specializoval i během magisterských a následně doktorských studií na vysoké škole. Byla to doba, kdy šlo skutečně o hodně – stačí zmínit jména jako Hitler, Stalin či Mussolini a jejich plány a záměry. Zajímala mě hlavně role Československa v tomto mezinárodním systému a jeho boj o přežití a o život. Následně jsem přidal i zájem o Studenou válku a dobu po ní. Musím říct, že pro novináře je to skvělá příprava. Mé práci znalost tohoto kontextu velmi pomáhá. Řekl bych, že studium historie mi dalo mnohem víc, než kdybych studoval žurnalistiku.

Co Vás nejvíce baví na Vaší práci?

Nejvíce mě baví to, že se člověk

má příležitost setkat s mimořádně inteligentními, vzdělanými a schopnými lidmi. Často to nejsou ti, které lidé znají z televize, ale spíše diplomaté nebo úředníci, jejichž posláním není být vidět na veřejnosti, ale připravovat co nejlepší podklady pro rozhodování.

Jak Vás ovlivnilo Vaše působení v Bruselu?

Mimořádně. V Bruselu jsem byl zpravodajem Českého rozhlasu v letech 2008-2009 a 2012-2016, tedy v obzvlášť složité a turbulentní době (světová finanční a hospodářská krize, dluhová krize v Evropě, ruská agrese na Ukrajině, migrační a uprchlická krize...), takže to bylo skutečně zajímavé, byť náročné.

Jaká je momentálně náplň Vaší práce?

Před nedávnem jsem odešel z Českého rozhlasu a přijal jsem nabídku stát se redaktorem Hospodářských novin. Čili píšu jednak pro ně, jednak pro internetové servery ihned.cz a aktualne.cz, a to především o Evropské unii, evropské ekonomice, vývoji v jednotlivých evropských zemích, české politice v rámci EU nebo o chystaném odchodu Velké Británie z unie. Sbírám informace, scházím se s důležitými a zajímavými lidmi, když je potřeba, vyjeďu do zahraničí. A snažím se pak ze všech sesbíraných informací a postřehů sepsat srozumitelný článek. Jestli se mi to daří, musí samozřejmě posoudit jiní.

otázky připravila 3. B

Vzpomíná bývalá profesorka: Jaroslava Slavíková

Když s ní mluvím, mám pocit, že snad není osoby, kterou by neučila. Řeč je o bývalé profesorce GJP Jaroslavě Slavíkové.

Mgr. Jaroslava Slavíková působila na našem gymnáziu v období let 1959 až 2000. Vyučovala biologii a chemii na vyšším gymnáziu. Její nejoblíbenější látkou byla biologie člověka a anorganická chemie. Paní profesorka pamatuje obě dvě budovy. Ve staré budově vyučovala celých sedmatřicet let, zažila i stěhování do nového prostředí a následně zde učila ještě další čtyři roky. Původně se naše gymnázium nacházelo v současné Základní škole Jungmannovy sady a za

Rakouska-Uherska neslo název Císařské a Královské komunální gymnázium v Mělníce nad Labem. Sama přiznává, že dnešní prostory GJP jsou mnohem více přizpůsobeny výuce. Říká, že budova starého gymnázia byla pouze prozatímní, i když se její obývání nakonec protáhlo na desítky let. Nebyly zde laboratorní učebny, kabinety pro jednotlivé učitele a do šaten se báli vstoupit i samotní profesori. Proč? Hlodavci se nebojí ani žáků, ani vyučujících. Nejspíš proto to bylo oblíbené místo méně ukázněných studentů. I když těch, jak paní profesorka Slavíková říká, na gymnáziu moc nebylo.

V 90. letech však už bylo znát,

foto: Jaroslava Slavíková

že se chování mládeže uvolnilo a studenti se stali sebevědomějšími, samostatnými a byli schopni otevřeněji projevovat a formulovat své

názory. Také měli možnost v rámci školy cestovat. Gymnázium pořádalo výměnné zájezdy do Francie, Švédska, Německa a Rakouska. Paní profesorka také z gymnázia pamatuje, jak zde studovali někteří naši současní profesori, v čele s naší paní ředitelkou Ilonou Němcovou. Ovšem nejznámější student, kterého pamatuje ze školních chodeb, byl Jan Palach, po němž naše gymnázium nese jméno.

autor článku:
KATEŘINA SLAVÍKOVÁ
třída 3. A

Varvažov - střet české a jordánské kultury

Amman, hijab, Dabke, Mansaf, Ghraybeh, Wadi Rum, Petra – to jsou všechno pojmy spojené s jedním z blízkovýchodních států, Jordánskem. Ještě před pár týdny pro nás tento stát neznamenal více než jeden z mnoha geografických pojmů. Nyní je to země, ve které máme pár opravdových přátel, na které nikdy nezapomeneme.

foto: Katka Hořejší

Poslední týden prázdnin jsme se se spolužáky (ve složení Michal Ardan, Tomáš Červenka, Tonda Šámal, Kačka Hořejší, Anna Semeráková, Lucka Špytková) zúčastnili interkulturního projektu "Jungle of Cultures" v letním campu ve Varvažově s účelem poznat jordánskou kulturu.

Hned při prvním pohledu na skupinku snědých studentů nás napadlo, že Jordánci vypadají všichni stejně – cítili jsme se naprosto bez šance, že je od sebe někdy rozeznáme, a tento pocit se několikanásobně zvětšil ve chvíli, kdy došlo na seznamování. Brzy jsme se setkali například s problémem, že roztomilé dívčí jméno 'Hala'

se výslovností nemálo podobá výrazu 'khara', který je neslušným ekvivalentem pro exkrement.

Program byl, jak už to na interkulturních projektech bývá, velmi nabitý, počínaje krátkými ranními energizery přes řadu brainstormingů a diskutování až po kolektivní hry a tematické večery, z nichž dva byly interkulturní – nepovedený český a krásně připravený jordánský. Mimo jiné jsme měli naplánované i dva celodenní výlety. První výlet, který zahrnoval plavbu výletní lodkou a spoustu času stráveného v lese, byl na hrad Zvíkov. Jordánci, zvyklí pouze na města a pouště, byli českými lesy unešeni.

Během druhého výletu jsme navštívili město Tábor a k jeho prozkoumání jsme dostali řadu zábavných úkolů, jako například nalézt nejužší tábořskou uličku nebo se vyfotit se sochou Jana Žižky. Byli jsme si bezpochyby jisti, že se jim oba dva výlety moc líbily stejně jako nám.

Nakonec loučení bylo nesmírně těžké, jelikož už v polovině týdne jsme se cítili jako jedna velká rodina. Prožili jsme společně nezapomenutelných 7 dní, během kterých jsme si vyměnili vzájemné názory na náboženství, školství, politiku. Poznali jsme jeden druhého, dozvěděli jsme se o jordánských tradicích, jídlech, tancích a výměnou za to jsme poreferovali

o těch našich. Odjízďeli jsme domů se spoustou nádherných dárků, náramků, jordánských vlaječek či ručně vyráběných koberečků, a hlavně s kusem jordánské kultury přímo v srdci. Teď jsme vděční za to, že nám byla dána příležitost tyto úžasné lidi poznat a na své jordánské kamarády hned tak nezapomeneme.

Pokud byste i vy chtěli zažít něco podobného, nebojte se kontaktovat organizaci Tmelník, díky které jsme se na jaře tohoto roku dostali i do Rumunska. Veškeré projekty zajišťující výměnu mládeže jsou financovány nadnárodní organizací Erasmus+ a jsou volně přístupné pro každého z vás.

autor článku:
ANNA SEMERÁKOVÁ
třída septima

autor článku:
KATEŘINA HOŘEJŠÍ
třída septima

Na skok do Miami

Proč se válet celé léto doma? Zažívat stále to stejné dokola? Zkuste příjemnou změnu jako já! Na začátku července jsem si sbalila kufr a odjela na téměř dva měsíce do Miami. Toto město jsem si vybrala hlavně proto, že jsou prázdniny, a ukažte mi někoho, kdo by chtěl trávit letní prázdniny někde, kde je zima?! Slunné Miami lákalo jako nic jiného! Až když jsem dorazila na své vysněné místo, mé představy o teple se změnily. A že tam v létě moc turistů nejezdí? Má to své důvody - to nesnesitelné vedro a vlhko je ze začátku velký šok! První dny pobytu, kdy jsem vcházela z horkých 40°C do klimatizovaných 16°C, mě nenechaly zcela bez následků. Odesla jsem to rýmou a nachlazením.

Ve škole se nás první den zeptali, kdo všechno dostal otázku, proč studovat v Miami, když se tam mluví španělsky, ať zvedne ruku... v tu chvíli ji nečekané většina třídy zvedla, protože převažující jazyk v Miami je španělština - to jsem do té chvíle nevěděla (to mi objasnilo situaci na zastávce,

když jsem se zeptala paní, v kolik jede autobus, a ona na mě spustila španělsky...)

Hostitelská rodina, která se mě ujala na celé prázdniny, mi vařila a starala se o mě. Všední dny jsem trávila zhruba od 9 do 13 ve škole, kde jsme měli možnost zapsat se na školní aktivity (zájezd do Orlanda, Everglades nebo možnost vyzkoušet si jetski). Po škole jsme většinou vyrazili na pláž. Víkend jsem trávila se svou hostitelskou rodinou, oba rodiče původem z Kuby, měli dvě dcery. Byli křesťané a ve volných chvílích pracovali v kostele, kam jsem s nimi mohla chodit každou neděli. Měla jsem opravdu štěstí, co se rodiny týče. O víkendu mě brali na zajímavá místa, která mi ukázali z pohledu místních lidí, ukázali mi zajímavé galerie, restaurace - také mě varovali před lokalitami, kterým bych se měla raději vyhnout. Společně jsme také navštívili Wynwood, což je část Miami, kde mají umělci volnou ruku a prostor k malování na cokoli, co se zde nachází (aniž by byli trestně stíháni).

foto: Sarah Beránková, třída septima

Můj první den probíhal zhruba takhle: Přišla jsem asi o půl hodiny dříve před otevřením školy. (Kdybyste na zastávce hledali jízdní řád, nepořídili byste. Vše je pouze online!) Národnostní složení zde nebylo moc pestré. Vyplňovali ho především lidé z Jižní Ameriky (Brazílie, Uruguay, Argentina...), tudíž všichni mluvili portugalsky nebo španělsky (měla jsem možnost něco málo pochytit) a několik dalších pocházelo z Německa.

Závěrem bych chtěla říct, že jakmile se vám naskytne jakákoli možnost vycestovat do zahraničí, tak neváhejte ani minutu a šanci berte! Opravdu, ať už je to na týden, na dva, na měsíc, vždycky to za to stojí!

autor článku:
SARAH BERÁNKOVÁ
třída septima

Studentské trenérské centrum - Microsoft

Pracoval jsem v Microsoftu

Microsoft zná snad každý. Většinu z nás uvítá barevné logo při zapínání počítače, při prohlížení webu nebo při hraní na herní konzoli. Jedná se o obrovskou firmu s letitou historií a sen pro mnohé studenty a absolventy IT i jiných oborů. Možnost splnit si tento sen bohužel dostane jen několik jedinců. Před několika lety se ale česká pobočka Microsoftu rozhodla uvést do života program, který by i mladším a méně zkušeným středoškolským studentům umožnil stáž. Tak vzniklo Studentské trenérské centrum, známé jako Microsoft STC.

Tento studentský program je určen středoškolákům od 2. ročníku a trvá až po první pololetí 4. ročníku. Vybraní jedinci se mohou účastnit seminářů jak osobně v nové budově Microsoftu, tak i online ve formě webinářů, získat cenné znalosti a certifikáty v oborech kancelářských programů, grafiky, programování, serverů atd., v létě si užít letní školu STC a kdykoliv si domluvit stáž v Microsoftu. A právě proto si myslím, že tento program představuje pro vás, aktuální studenty 2. nebo nižších ročníků jedinečnou příležitost udělat obrovský krok vpřed.

Co vlastně tedy přesně zažijete při působení jako student STC? Hlavní náplň tvoří výukové

semináře. Internetové webináře trvají přibližně hodinu a půl jednou týdně v den podle dohody a v prvním ročníku se vyučují pokročilé znalosti programů balíčku Microsoft Office. V těchto hodinách načerpané informace mohou studenti uplatnit u zkoušky Microsoft Office Specialist (MOS), kterou mají zcela zdarma. Ti neaktivnější mohou získat i poukazy na další zkoušky, čímž si rozšíří nejen znalosti, ale i cenné certifikáty, které se do budoucna opravdu hodí.

Ve druhém roce se vyučuje programování, grafika a IT Pro, takže se student může postupně začít profilovat do specifického oboru. Určitě se ale nelekejte, že musíte být IT génius, abyste se do STC dostali a něco z hodin získali. Já sám jsem spíše zaměřený na obor prezentování, managementu a tzv. softskills. Takto založení jedinci se vyžijí v hodinách prezentačních dovedností, které pokrývají jak technickou, tak řečnickou stránku. Tyto lekce většinou probíhají osobně v Praze, kde si společně se spolužáky užijete většinou celodenní program. Pokud jste navíc aktivní členové STC, můžete soutěžit o hodnotné ceny svou mimoškolní aktivitou v oblasti IT a účastnit se celorepublikových RoadShow jako spoluorganizátoři.

Velkou událostí je pro všechny studenty Letní škola STC, která probíhá přibližně 5 dní v Praze.

Během ní dosyta nasajete atmosféru nové moderní budovy, jejích zaměstnanců, kteří každý den přednášejí semináře, a osaháte si nejnovější technologie. Ve volném čase poznáte blíže spolužáky např. při bowlingu, což se náramně hodí pro 24hodinový projekt. Málomocná zkušenost mě takto obohatila. Po zadání tématu máte přesně 24 hodin přípravy do finálního přednesení porotě. Do té doby pracujete pod neustálým tlakem jak kolegů z týmu, tak času. Po krátkém šlofku se celý projekt finalizuje a řečníci si začínají skládat dohromady přesvědčivý a poutavý monolog. Spolupráce je v těchto 24 hodinách klíčová, stejně jako schopnost rozložit efektivně práci, aby výsledek stál za to.

Pro mě osobně byla jednou z nejcennějších zkušeností stáž, kterou jsem si se spolužákem domluvil na poslední týden prázdnin. Pocit, že jste součástí takto obrovské firmy, když se procházíte zbrusu novými a ultra moderními prostorami budovy Microsoftu, je neopakovatelný. Každý den jsem potkával manažery z nejvyššího vedení, nakouknul pod pokličku technologií budoucnosti a podílel se na úžasném projektu, který snad již brzo budou využívat tisíce lidí po celém světě. Zažít si týden v kůži zaměstnance pro mě jednoduše byl ten největší zážitek celého léta.

Jakožto student posledního ročníku musím vypracovat odbornou práci a na začátku prosince obhájit u odborné poroty. Úspěšné složení této

zkoušky znamená promování a také cenné reference od velmi vážených osob v oboru IT. Ti nejlepší a neaktivnější také získají nabídku pokračovat v mezinárodním programu Microsoft Student Partner, kde už jste opravdu krůček od vysněné práce.

Před shrnutím celého programu bych chtěl ještě dát několik tipů zájemcům o STC. Těch je totiž každým rokem více a více, a proto vás bude čekat minimálně tříkolové výběrové řízení. První probíhá elektronicky, druhé v určeném městě v každém kraji (pro nás Kolín) a třetí, finální, už se odehrává centrálně v Praze. Minimálně tedy dvakrát budete sedět před výběrovou komisí, ale stres není na místě. Sám jsem do komise minulý rok ušel a upřímně vám mohu říct, že se není čeho obávat. Nejdůležitější je napanikařit, když o nějaké oblasti IT moc nevíte. Cíl není najít ty nejvzdělanější studenty, ale ty, kteří mají zájem se něco nového dozvědět.

Program STC je určen všem, kteří se jen trochu zajímají o svět informačních technologií. Pokud jste ochotni obětovat část svého volného času a občas studovat i něco dalšího mimo školu, účast v STC se vám odmění skvělými zkušenostmi, spoustou zajímavých a inspirativních přátel a raketovým startem do budoucna.

autor článku:
TOMÁŠ VNUK
třída III.B

Tajemství vojenského kufříku

Dne 22. června se někteří naši studenti zúčastnili vyhlášení soutěže „Tajemství vojenského kufříku“, kterou již třetím rokem uspořádal Vojenským historický ústav. Je určena pro žáky středních škol. Stejně jako loni naši studenti předvedli skvělé literární výkony a ovládli hned několik kategorií.

Každý student měl na výběr hned z pěti kategorií, které byly pojmenované podle vojáka, jehož život během 2. světové války se v kufříku skrýval. Mohli jsme psát příběh o Anně Radové, Františku Bláhovi, Václavu Málkovi, Janu Prokopu a Jindřichu Kárníkovi. Tyto československé osobnosti patřily do řad domácího odboje, zahraničního letectva a armády.

V každém kufříku se ukrývalo mnoho osobních věcí daného vojáka, např. rodný list, praporek rozkaz nebo plynová maska. Také zde byla přidána mapa příhod, které ovlivnily jeho život a zamíchaly celým jeho příběhem. A to bylo vše, co nám mělo napomoci k vytvoření uměleckého literárního díla o konkrétní osobě.

Letos se tohoto údelu zhostili studenti opravdu bravurně - profesoři opravdu neměli nouzi o skvělé texty, které byly poté poslány do soutěže.

Celkově se klání zúčastnilo přes 200 studentů ze všech koutů celé České republiky. My jsme se mezi nimi neztratili! Naše gymnázium se proto stalo

foto: Dominika Kubátová, třída 3. A

nejúspěšnější školou. 1. místo v příběhu o Anně Radové obsadila **Dominika Kubátová** (III.A), **Zuzana Danihlíková** (II.A) obsadila 1. místo v kategorii o

Jindřichu Kárníkovi, **Lucie Veselá** (II.A) vyhrála 1. místo v kategorii o Janu Prokopu, **Michaela Vaňurová** (III.A) obsadila 1. místo v příběhu o Václavu Málkovi, **Magdaléna Tomečková** (III.A) získala 2. místo a **Lucie Michalová** (III.A) obsadila 3. místo v kategorii o Františku Bláhovi.

Úspěch našich studentek byl obrovský. Přejeme jim mnoho zdaru a štěstí i v dalším ročníku!

autor článku:
DOMINIKA KUBÁTOVÁ
třída 3. A

Divadelní okénko

foto: <http://1url.cz/qto7q>

Moderní Tartuffe

Znáte komedii Tartuffe od francouzského dramatika Molièra? Ano, tu o tom podvodníkovi, který si omotal Orgona kolem prstu a poté mu chtěl sebrat veškerý jeho majetek. Měli jsme možnost zhlédnout toto představení v MKD Mělník.

V hlavní roli Tartuffa se nám představil Marcel Rošetzký. Děj vypráví o Orgonovi, který pomůže zchudlému Tartuffovi „vyšvihnout se“ na vrchol kariéry. Je jím však zcela oslepen a nevěří tomu, že by Tartuffe mohl svádět jeho ženu,

nebo mu dokonce chtít sebrat celý majetek.

Představení bylo pojato moderně. Postavy nosily dnešní oblečení, byly použity současné písničky, celkově byl příběh zasazen do dnešní doby, ale původní myšlenka zůstala nedotčena. Pomocí Tartuffa autor kritizoval tehdejší církev.

Postavy v určitých momentech poměrně přehrávaly. Diváci v 17. století by se tomu jistě zasmáli, avšak nám to připadalo už moc přehnané. Přestože se nám představení líbilo, byli jsme rozhořčení koncem. Rozřešení této složité zápletky bylo příliš primitivní.

Manon Lescaut

„Manon je první a poslední můj hřích, nepoznat Manon nemiloval bych.“ Tento citát z konce známé básně jsme mohli slyšet 20.9. kdy jsme se s Klubem mladého diváka vydali na první představení této sezóny do Národního divadla. Manon Lescaut je jednoduchý, srozumitelný, ale výrazný příběh plný vášně a nevěrné lásky s

napínavými zvraty, kdy Manon opakovaně přichází za zhrzeným rytířem, aby si ho udobřila a znovu získala. Tato divadelní hra zaujme stále aktuálními a oblíbenými tématy, jako je nevěra a láska. Děj je zasazený do dnešní doby, působí velmi moderně a končí tragicky.

Drama od Vítězslava Nezvala zrežisoval Daniel Špinar. Hlavní hrdinku, již jmenovanou Manon, ztvárnila na pohled křehká, a jak se očekává, krásná Pavlína Štorková. Jejího milence rytíře des Grieux zahrál s lehkou nadsázkou Vladimír Polívka.

Jediné, co by se dalo hře vytknout, byl hodně upravený děj a text, včetně vyškrtnutí některých epizodních postav a vypuštění celého závěrečného aktu, situovaného do přístavní krčmy v Havru. Od toho se posléze odvíjely recenze a kritiky diváků, které většinou nebyly moc pozitivní. Někdo by mohl říci, že bylo také nemístné, když se postavy v pozadí, jež neměly s dějem ani průběhem hry většinou co do činění, začaly například svlékat, ale podle našeho názoru to hru jenom okořenilo. Jinak se autor držel předlohy, téma i motivy byly

zachovány. Celá hra byla ve verších, což nás nejdříve překvapilo, ale rychle jsme si na tento způsob sdělení zvykli.

Fantom opery

Naše další cesta za kulturou nás zavedla do paláce Goja Music Hall, kde jsme zhlédli muzikálové představení Fantom opery, které bylo obohacené nejen o velké množství zvukových a vizuálních efektů, ale i o úžasné zdobené kostýmy a skvěle propracované choreografie tanečníků. Muzikál byl nabitý dějem a díky postavám pobíhajícím mezi diváky jste pomalu měli pocit, že jste součástí celého příběhu. Po představení se několika šťastlivcům z naší skupiny podařilo vyfotit s hlavními protagonisty Radimem Schwabem a Monikou Sommerovou.

J. Hlavatý; J. Janda; K. Klemanová, M. Obst; K. Roháčková; L. Veiglová

Seifertovy Kralupy 2016!

foto: Adéla Walterová, třída 3. A

V rámci dnů oslav Jaroslava Seiferta v Kralupech nad Vltavou se uskutečnil 21. ročník festivalu poezie a přednesu Seifertovy Kralupy, kterého se účastnili i naši studenti gymnázia pod taktovkou paní profesorky Nejedlé.

Abychom mohli mluvit o samotném festivalu a našem působení zde, musíme se vrátit k úplnému počátku. Naši studenti, jmenovitě Aneta Burdová, Kryštof Jiráček, Lucie Sehnoutková a Adéla Walterová, se zúčastnili recitační soutěže v Kralupech odehrávající se dne 14.6 2016, kde se soutěžící snažili udělat dojem na porotu svým přednesem a svými texty.

Každý přednášel dva texty, z čehož jeden byl od individuálně vybraného autora a druhý od Jaroslava Seiferta. Odtud vítězi postoupili na samotnou přehlídku vítězů vázající se ke dni 23. 9 2016. Zde všichni předvedli své recitační umění před Janem Přeučilem a Evou Hruškovou, kteří svou účastí přispěli k výborné atmosféře v kralupském kulturním domě a rovněž byli úžasnými uvaďeči a výbornou podporou pro recitátory.

autor článku:
ADÉLA WALTEROVÁ
třída 3. A

Strípky ze školy

Ve škole byla vyhlášena soutěž ve sběru baterií pro jednotlivce i skupinky. Nejlepší sběrači se mohou těšit na sladkou odměnu z rukou naší paní ředitelky.

Proběhly Studentské volby do krajského zastupitelstva. Studenti si mohli vyzkoušet roli dospělého občana a zjistit, jak to u volb chodí. U nás vyhrála politická strana TOP 09.

Studenti francouzštiny oslavili Evropský den jazyků netradičním způsobem. Šlo o to vytvořit co nejoriginálnější obal sešitu s motivy Francie.

V pátek 23. 9. jsme přivítali významného hosta, a to ekonomického radu velvyslanectví USA Jamese P Merze. Cílem této přednášky bylo seznámit studenty oktávy a první skupinu angličtinářů s americkou politikou a ekonomikou.

V úterý 27. září si sexta vyjela na Pražský hrad. Zde se zúčastnili dvou z výstav uspořádaných k 700. výročí narození Karla IV. Poté měli možnost nahlédnout do běžně nepřístupným prostor Pražského hradu.

Ve středu 12. října se v mělnickém Masarykově kulturním domě uskutečnila výstava Vzdělávání. Tým GJP podal jednotlivým případným uchazečům informace o studiu na naší škole.

Na Halloweena si studenti mohli připravit originální děsivé masky a nejlepší z nich byly poté oceněny sladkou odměnou. Ze strašidelných pokrmů jsme vytěžili finanční příspěvek pro Terezku pro projekt: S úsměvem na tváři.

Dne 3. listopadu se v podvečerních hodinách konalo podzimní čtení na téma: Cesta. Studenti měli možnost vyslechnout si několik ze 7 povídek, které byly předčítány našimi češtináři.

Jelikož jsme se zapojili do Robosoutěže 2016, byly nám zapůjčeny stavebnice Lego NTX nebo EV3, ze kterých jsme postavili a naprogramovali robota.

Nikola Brabcová; Anežka Fousková; Tereza Urbánková

Rozhovor s Renatou Špačkovou

Renata Špačková je absolventkou mělnického gymnázia a Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem, obor český jazyk – dějepis, postgraduálního studia nejnovějších dějin na FF UK a památkové péče. Nejen učila, ale byla též historikem Regionálního muzea Mělník a úředníkem MěÚ Mělník. Zajímá se především o město Mělník. O něm vydala několik publikací a další iniciovala a editovala. Kromě toho spoluzakládala Mělnický osvětový a okrašlovací spolek a devět let v něm vedla projekt obnovy varhan chrámu sv. Petra a Pavla. Za činnost o městě a pro město obdržela bronzový Řád města Mělníka.

Proč jste se rozhodla přestoupit na naše gymnázium?

Já se vlastně na gymnázium vracím, neboť jsem zde učila (a to ještě ve staré budově, ale i v „nové“, zažila jsem stěhování). Co bylo bezprostředním podnětem k mému přechodu, to je změna vedení, s Ilonou Němcovou jsem již ve svém životě řadu věcí podnikla a

vedla.

Jaké jsou Vaše dosavadní vztahy s žáky a kantory?

Na gymnáziu se cítím dobře. Většinu kolegů jsem při nástupu znala (jenom jsme zestárlí), se studenty je tomu jinak. Nynější generace je jiná než ta, s níž jsem se zde loučila. Nicméně ve většině tříd se cítím již dobře, někde ještě tak trochu jako vetřelec. Budování vztahů je náročné a dlouhodobé. Mám však ráda mladé lidi, jejich energii, z mnohých cítím optimismus, zaujetí.

Jak se Vám Vaše nové působíště líbí a jak byste ho srovnala s předchozím?

Opustila jsem Základní školu v Byšvicích, které za mnohé vděčím (zkušenosti, možnost se dále vzdělávat, podpora školní knihovny). Pohybovala jsem se v moderním prostředí: třídy vybavené interaktivními tabulemi, i-učebnice, vše jsem měla nadosah (např. slovníky potřebné k výuce). Tady jsem se trochu vrátila v čase, věřím však v postupnou změnu.

Francouzština v Praze

V Paláci Kinských se od září do ledna koná výstava francouzského malíře Henriho Rousseaua s názvem Celník Rousseau: Malířův ztracený ráj. A jelikož někteří z nás studují francouzštinu, rozhodli jsme se pro poznání dalšího střípku z francouzské kultury. Zhlédli jsme Rousseauovy nejznámější obrazy, např. Zaklínačka hadů, Válka, atd., ale do očí nám padla také díla dalších autorů např. Pabla Picasa, Paula Cézanna nebo Otto Gutfreunda. Výstava je velmi zajímavá a vřele ji můžeme doporučit všem, kteří mají rádi počátky realismu.

Kromě výstavy jsme také navštívili Francouzský institut. Absolvovali jsme prohlídku, kde jsme se dozvěděli o historii a o současném fungování této instituce. Institut byl založen v roce 1920 Ernestem Denisem. Mezi válkami tu byla univerzita, na které již tenkrát fungovaly kurzy francouzštiny. Roku 1993 sem zavítal dokonce i Václav Havel nebo François Mitterand. Francouzský institut je volně přístupná moderní budova. Takže sem můžete přijít, i když z francouzštiny ovládáte jen slovíčko: BONJOUR! Můžete

foto: Francouzštináři v Praze

zde navštěvovat například jazykové kurzy, různé kulturní akce, knihovnu, mediatéku, ale také kavárnu. Často tu probíhají setkání českých a francouzských umělců. Takže pokud se chcete naučit francouzsky nebo si třeba jen posedět v příjemné kavárničce, neváhejte a zajděte do Francouzského institutu v Praze.

autor článku:
MAGDALÉNA TOMEČKOVÁ
třída 3. A

autor článku:
DOMINIKA KUBÁTOVÁ
třída 3. A

Jaký je Váš názor na školní prostory a vybavení?

Na tuto otázku jsem již částečně odpověděla. Školní prostory se mi ale líbí. Jsou světlé a oživají úžasnými pracemi studentů, hovoří o aktivitách, jichž si vážím.

Myslíte si, že je potřeba změny ve škole? Co byste změnila Vy, případně co jste už zavedla/změnila?

První změna se již udála, a to ve vedení. Změna obecně přináší jiné pohledy, priority, tedy vývoj. Na výuku českého jazyka bych si moc přála vybavenou učebnu právě pro tento (maturitní) předmět. Vždyť mateřský jazyk nás uvádí prostřednictvím literatury do jiných světů, snažíme se nahlédnout za obzory, poznávat, a to už od nejútlejšího věku.

Dále bych si přála, aby gymnázium bylo aktivním nositelem jména svého studenta, Jana Palacha, aby studenti skutečně Honzu (alespoň trochu) poznali.

Co už jsem změnila? Po pravdě řečeno, zatím toho moc nestíhám. Vyměnila jsem „nástěnku“ věnovanou Janu

Palachovi ve vstupním prostoru. Ta minulé pamatovala mé dřívější působení (tak je tomu i v učebně dějepisu, kterou jako bych opustila včera). A snažím se oživit plochu věnovanou českému jazyku a literatuře.

Učíte raději dějepis, nebo český jazyk? Máte nějakou oblíbenou látku?

Tady nemám jednoznačnou odpověď. Dříve jsem jasně preferovala dějepis (historický seminář, SOČ, exkurze). Nyní tihnu spíše k literatuře, na kterou jsem neměla nějakou dobu čas, a teď žasnou nad vším, co mi nabízí. Oblíbenou kapitolu snad ani nemám, neoblíbenou však ano, ale nechci ovlivňovat studenty. Oni to asi stejně poznají.

autor článku:
MATĚJ KERNER
třída septima

autor článku:
MATĚJ BÍLEK
třída septima

Hrajeme pro dobrou věc!

foto: Z. Sekulová

Již šestým rokem pořádá paní profesorka Zdeňka Sekulová společně se svou třídou charitativní volejbalový turnaj. Letos pomáhá získat peníze pro malou sedmiletou Terešku, která trpí Downovým syndromem, projevujícím se zpomaleným duševním vývojem a tělesnou deformací. Toto onemocnění nelze bohužel vyléčit a člověka doprovází po celý život.

Jak můžete i Vy Terezce zpříjemnit část jejího života? **Přijďte si 16. 11. 2016 zahrát volejbal, oslavte Mezinárodní den studentů a kupte si pečivo, připravené našimi studenty, a domácí šťávy či pečené čaje, které již od března chystá sama paní profesorka.**

Do sedmi malých skleniček padne 2,5 kilogramů ovoce a 2

kilogramy cukru. Na výrobu šťáv paní profesorka již spotřebovala přibližně 100 kilogramů cukru. Ovoce shání, kde se dá, bere vše, žádný dar neodmítne. Výše zmíněné produkty si můžete zakoupit už dnes v kabinetu paní profesorky Sekulové včetně nově zavedených placek s logem „S úsměvem na tváři“, za které můžeme být vděční třídě 4. A, a tím přispět na malou Terešku.

Na otázku, proč tyto projekty Zdeňka Sekulová pořádá, odpověděla: „Mladí a zdraví lidé by si měli uvědomit, že jsou mezi námi jedinci prokletí kletbou osudu. Já jsem zdravá a mám zdravou rodinu, tak ráda pomůžu, když můžu.“

Setkání s malou Tereškou a předání daru se uskuteční 16. listopadu v tělocvičně Gymnázia Jana Palacha. Tak přijďte akci podpořit hraním volejbalu či zakoupením pečiva od našich studentů, které je v prodeji od 14. do 16. 11. za symbolických 10 Kč. Hrajte pro dobrou věc a s úsměvem na tváři!

L. Sehnoutková a A. Walterová

Host z TV Prima

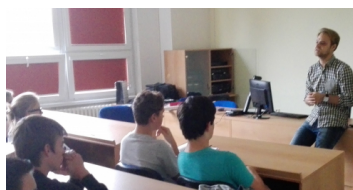

foto: T. Drápalová

V říjnu studenti 3. ročníků přivítali vzácného hosta ze zpravodajství TV Prima Jakuba Veinlicha.

Jakub vystudoval Mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Jeho začátky jsou spojeny s rádiem Impuls. Ne vždy

pracoval jako reportér zpráv, ale také byl tiskovým mluvčím Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky. V současnosti působí na Primě.

Vyhrazený čas pro přednášku Jakub doslova nabil informacemi. Čím se jeho práce liší od ostatních? Je jiná, není stereotypní, často velmi stresující, nikdy nekončí, stále se něco děje a on to musí sledovat. Reportéři jsou ve službě neustále. Pouze jednou za tři týdny si mohou dopřát týden volna, ale jak nám Kuba řekl, nikdy neměl celý týden volna, vždy do toho přišlo něco, co se muselo natočit a odvysílat.

Jaký je jeho běžný den? V půl desáté dopoledne, kdy je porada, musí jako každý správný reportér už mít rozmyšleno, co

bude točit. Pak jede obstarávat materiál pro večerní zprávy. V týmu jsou dva, kameraman a Jakub. Většinu dne tráví v terénu, v poslanecké sněmovně, u úřadu vlády nebo na Hradě. Natočenou a sestříhanou reportáž odevzdá editorovi, jenž ji schválí. Ne vždy je to jednoduché, materiál se často upravuje doslova minutu před hlavní zpravodajskou relací. Moderátoři musí přečíst vždy jen to, co jim reportéři napíší. Nemohou si upravit ani slovo, aby nedošlo ke změně celého obsahu. Celodenní snaha trvá pak v televizi pouze 1 minutu a 40 sekund. Při odchodu domů už ví, co bude točit zítra.

Zeptali jsme se ho, na kterou osobnost, s níž se setkal, vzpomíná nejraději. „Profesně pro mě byl hodně silný pohřeb

Václava Havla. Dále podpis odzbrojovací smlouvy Start 2, kdy ji v Praze signovali prezidenti Medvěděv a Obama. Nevšedním zážitkem byl projev prezidenta Obamy na Hradčanském náměstí.“

Jakou roli hrají v televizním zpravodajství korektoři? „Máme dva korektory, dámu v letech a mladého kluka. Je legrace sledovat, jak se v některých případech nemohou dohodnout. Ve svém výkladu má každý svou pravdu. Obecně i některá vyjádření jsou dvojznačná. My se dvojznačnosti musíme vyhýbat. Také musíme psát tak, aby reportáže vždy dávaly smysl, i když mohou být některé pasáže odstraněny.“

Azylový dům

Ve čtvrtek 20. října se studenti třetích ročníků a septimy, kteří chodí na společenskovevědní seminář, vydali s paní profesorkou Dvořákovou na Den otevřených dveří do Azylového domu Mělník.

Prohlídka začala ve společenské místnosti, kde nám pracovnice azylového domu promítly prezentaci a seznámily nás s tím, co nabízejí, co obnáší jejich práce a jaké podobné organizace také najdeme na Mělníku. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací. Například to, kolik stojí pobyt v Azylovém domě Mělník, jak dlouho zde může rodina přebývat a jaké aktivity a terapie jsou rodinám a jejich dětem poskytovány. Další,

foto: Dagmar Dvořáková

co azylový dům nabízí, je noclehárna. Noclehárna slouží lidem pouze v noci a jen k přenocování. Chodí to tak, že večer přijdou, přespi tam a ráno na celý den opět azylový dům opustí a přijdou zase až na noc.

jsme zakončili pozorováním souhvězdí na blízké louce, což bylo velmi přínosné a romantické. Přece jen léto ještě neskončilo!

Druhý den jsme neztráceli čas a ihned vyrazili do terénu. Rozdělili jsme se do tří badatelských skupin. První tým měl za úkol provést rozbor půdy a zjistil, že na Kokořínsku převládají písčité půdy. Druhý tým měřil závislost proudění vzduchu na intenzitě světla pomocí anemometru a luxmetru a přišel na to, že na sobě nezávisí. Poslední skupina pozorovala korunový zápoj lesa a pokryvnost bylinného patra. Závěrem této skupiny bylo, že se nacházíme v korunově zapojeném lese bohatém na bylinný pokryv.

V zimě tak mohou přečkat noc v suchu a v teple.

Po prezentaci jsme se rozdělili na dvě skupiny a šli jsme si vše prohlédnout. Podívali jsme se do jednoho z pokojů, do kuchyňky,

foto: Vytyčení hvězdice

Po dopoledni stráveném v přírodě jsme zhodnotili výsledky z dopoledního měření formou projektů a workshopů.

Díky paním profesorkám jsme se během biologického kurzu naučili používat různé přístroje k měření světla, rychlosti větru,

na venkovní hřiště pro děti a prohlédli jsme si i pokoje noclehárny.

Na konci prohlídky jsme se dozvěděli o dobrovolnictví, které azylový dům nabízí. Je to jednoznačně skvělá zkušenost dobrovolně pomáhat nejen lidem z azylového domu, ale také podílet se i na Národní sbírce potravin, jež se letos koná 12. listopadu.

autor článku:
DOMINIKA KEJHOVÁ
třída 3. A

autor článku:
TEREZA ŠTIKOVÁ
třída 3. A

teploty a také elektropozitivity. A jelikož jsme nestihli probádat všechny kouty tohoto krásného údolí, budeme rádi, když se do něj budeme moci někdy vrátit.

autor článku:
TEREZA ŠVEJCAROVÁ
třída 3. B

autor článku:
ANDREA RŮŽIČKOVÁ
třída 3. B

autor článku:
NIKOLA PAVLIČOVÁ
třída 3. B

autor článku:
TEREZA PECHAROVÁ
třída 3. B

Badatelé na Kokořínsku

„Dnes budeme pracovat pro NASA.“ Přišlo nám to zvláštní, ale bylo tomu tak. Na dva dny jsme se stali vědci a vědkyněmi v jedné z nejkrásnějších oblastí v našem okolí, a to na Kokořínsku.

Vše to začalo v pondělí 26.9.2016 odpoledne, kdy jsme společně s přírodovědným seminářem odjeli autobusem do Kokořínského dolu a ubytovali se. Odpoledne nás paní profesorky Lenka Pořízková a Romana Niemcová rozdělily do dvou skupin. Každá skupina si v přírodě udělala půdní hvězdici, v níž zkoumala vlastnosti a teplotu půdy v různých hloubkách. Den

Ze studentské rady

Zápis č. 1 ze dne 14. 9. 2016

Pro sdílení novinek, oznámení, zápisů a jiných informací týkajících se Studentské rady je tu oficiální facebooková stránka Studentské rady. Stanovy SR, seznam zástupců, link na fb a google formulář na návrhy, co by se mělo probírat na SR, budou na stránkách gymnázia gjp-me.cz.

Je možnost dobrovolnictví v MEKUC – dobrovolnická činnost na základě smlouvy. Dobrovolnická činnost obnáší práci cca 1x měsíčně jako uvaděč/ka, šatnář/ka, hosteska při besedách, divadelních představeních, filmových projekcích, tanečních kurzech apod. Odměnou je studentům možnost zhlédnout uváděná

představení, volná vstupenka pro člena rodiny, získání zkušeností a také zajímavá položka do životopisu. Případní zájemci se hlásí u Barbory Kubů z oktávy. Studenti na gymnáziu mají možnost si doobjednat školní mikiny u Kristýny Klemanové ze septimy. Dále je zájem o trička s naším logem. Kulturní výbor gymnázia pod vedením Mgr. Nejedlé s pomocí Mgr. Hany Davidkové hledá členy, kteří mají zájem se zapojit do kulturního dění ve škole. Cílem je udržení stávajících akcí (např. akademie) a přidání dalších. Bude se tam řešit i ročenka, promítání ve škole, vánoční koncert atd.

Zápis č. 2 ze dne 5. 10. 2016

Budou se konat tématické dny. Tento měsíc je naplánovaný Halloween na 31. 10. 3. 11. se bude konat odpolední čtení. Tentokrát na téma:

„Cesta“. Je možnost zde přečíst i svou vlastní tvorbu, dalo by se to vzít jako autorské čtení.

16. 11. 2016 se uskuteční akce „Hrajeme pro dobrou věc“ pod vedením Mgr. Sekulové. Bude to volejbalový turnaj, do konce října doneste seznamy hráčů paní prof. Sekulové. Také jsme se bavili o vegetariánské stravě. Seznam studentů je k dispozici u vedoucí kuchyně. V případě, že obě jídla jsou s masem, mohou se tyto studenti dohodnout na bezmasé variantě.

Kvůli špatnému počasí by bylo vhodné, kdyby se studenti přezouvali.

Zmínili jsme se o akci Dobrovolník Středočeského kraje. Jedná se o ocenění dobrovolníků. Předchází tomu anketa, kterou je potřeba vyplnit a poslat. Následně bude vyhodnocení a slavnostní předávání. Propozice a kritéria vám pošlou zástupci.

Zazněl návrh na „knihovnu z našich řad“. Představuje to nekontrolované půjčování a vyměňování knížek v řadách studentů. Zvažuje se její zavedení.

Zde jsou pouze zkrácené verze zápisů, celé zápisy je možné zhlédnout na facebookové stránce Studentská rada GJP Mělník.

autor článku:
TOMÁŠ VNUK
třída III.B

autor článku:
MAGDALÉNA TOMEČKOVÁ
třída 3. A

Luštění

7	1			5				9
	6		7		2		3	1
	8							
	3			9		4		
			1		6	8		
1	9	8		4			5	
		9					4	
	7						2	
			3		4			

8		4					9	
3				8		2	4	7
	2				9			
2				9				
	4					9	3	8
1	9		6					
				6				
9	5	8		7	3	1		
7	3			1			5	

ilustrace: Dominika Kubátová, třída 3. A

autor článku:
DOMINIKA KUBÁTOVÁ
třída 3. A